

Cursus Natuurgids Izegem: snel inschrijven!

We starten op 9 september 2006 en eindigen op 23 juni 2007. Er zijn 30 activiteiten waarvan 14 binnen en 16 buiten. Alle binnenactiviteiten vinden plaats in de bibliotheek van Izegem en dit van 9.00u tot 12.15u. Buitenexcursies zijn halve dag uitstappen en het precieze programma zal meegedeeld worden op de kennismakingsles op 9 september. **Late beslissers kunnen nog instappen tot eind september.** Alle geïnteresseerden (leeftijd vanaf 18 jaar) zijn welkom. Enige voorkennis is geen absolute vereiste maar

is toch aan te bevelen. Wie een getuigschrift Natuurgids wenst te behalen moet een terreinstudie afwerken en een proefwandeling leiden.

De cursusprijs bedraagt €165.

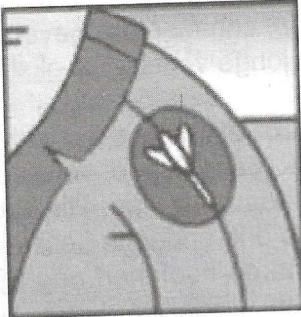
Inlichtingen bij :

Jacqui Stragier (051 30 47 31)

Patrick Crepeele (051 24 35 17),

Ann D'Heedene (050 82 57 26) van Centrum voor Natuur- en Milieueducatie West- Vlaanderen.

De cursus wordt ingericht door CVN in samenwerking met Natuurpunt Mandelstreke, vzw De Buizerd, CVN-Roeselare en Milieuraad Izegem

NATUURSTUDIE

Zomer in de kleiputten

29-06-06

Een zingende kleine karekiet aan de rand van het Sterrebos en een koninginnenpage in de berm van de Bergstraat... Als opwarming kan dat tellen!

Ter plekke zelf moet ik het stellen met een onnatuurlijk ogend kaal geschoren grasveld. Bodemverschraling zal wel zinvol zijn maar ik ben toch blij dat de moeilijker te bereiken plaatsen en de ruigten tussen de lage begroeiing ongemoeid zijn gelaten. Om het belang ervan te illustreren hoef ik er mijn vlindernet maar even doorheen te slepen. De buit is aanzienlijk! Een groot deel daarvan (vliegjes en grasmotjes) ontsnapt meteen, ook nimfen van sprinkhanen laten zich niet lang bekijken, alleen kevers en wantsen blijven achter en kruipen onhandig over het gaas: Die slanke bleekgroene wantsen zijn graswantsen (*Chorosoma schillingi*), dat geüniformeerde soldaatje of capucijntje noemt eigenlijk het klein rood weekschild (*Rhagonycha fulva*) maar meest in 't oog springend is toch de blinkende kopergroene kever met opvallend gezwollen achterste dijen en naar achter versmallende dekschilden... Allemaal kenmerken van het mannetje fraaie schijnbok (*Oedemera nobilis*).

Voor de stuifmeelvreter en nectarverzamelaars heb ik geen vangattributen nodig. Akker -, aardhommel en honingbij wroeten en wurmen zich in de bloemen van witte klaver maar zijn minstens evenzeer bedrijvig op de onooglijk kleine witte bloempjes van sporkehout. Op fluitenkruid zijn de vaste klanten dan weer de zweefvliegen met o.m. de fors gebouwde doodshoofdzwefvlieg (*Myathropa florea*) en de tengere dubbelgestreepte snorzweefvlieg (*Episyrphus balteatus*)

Voor het zoveelste jaar op rij laat ik mij aangenaam verrassen door het bliksemsnelle weg-en-weer en weer-weg flitsende bruine vlindertje dat - in rusthouding - zijn vleugels typisch schuin naar boven houdt en waarop - goed toekijken! - vage bleke vlekjes te zien zijn... Het groot dikkopje dus dat vandaag, met 22 exemplaren, de concurrentie vernedert... Ik neem slechts drie andere soorten waar en dan nog maar telkens één individu van elk: distelvlinder, kleine vos en groot koolwitje. Allemaal zijn ze te vinden op de bloemen van akkerdistel, vogelwikke, tussen ruigteplanten, en op langere grassen en zeggen. Op die zelfde plaatsen verstoort ik nogal wat perfect gecamoufleerde of verborgen uiltjes en spanners.

Een dambord- en een schorpioenvlieg later en met de nagalm van bosrietzanger en tijftjaf nog in de oren daal ik af naar 't reservaat. Het zangfestival van het voorjaar is hier duidelijk afgelopen. Ik moet het stellen met een zuinig gemurmel van heggenmus, een alarmerende merel, een paar strofen zwartkop, commentaar gevende overvliegende boerenzwaluwen, een schreeuwerige blauwe reiger en wat bedelende jonge vogels. De ekster, aalscholver, wilde eend, houtduif, en waterhoen zijn mijn stille getuigen.

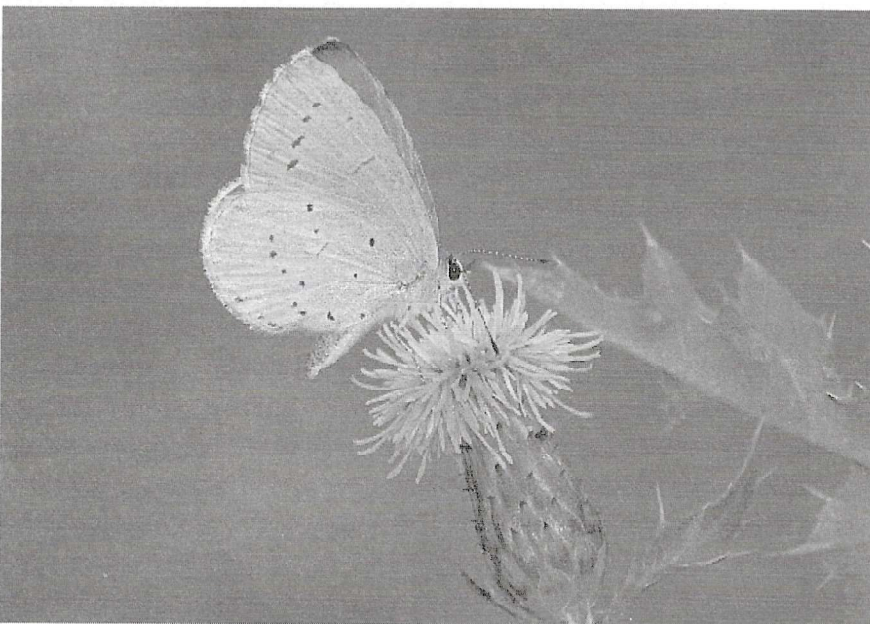
Aan de westkant baan ik mij (letterlijk) een weg tot bij de jonge zwarte elzen waarop zowel imago's als larven van het elzenhaantje actief zijn maar wat me ook wel fascineert zijn die talrijk bengelende verdorde sigaartjes... Als je (heel) goed toekijkt blijkt dat het resultaat te zijn van een ingenieus bouwplan: Hiervoor werd een blad langs beide kanten van de hoofdnerf bochtig middendoor gesneden, de ene onderste helft van het blad werd opgerold en vervolgens daar overheen de andere onderste helft waarna de hoofdnerf nog zijn knikje kreeg en het verdorren kon beginnen... Daarmee was het onderkomen woonklaar met die merkwaardigheid nog dat het basisdeel van het blad frisgroen is gebleven... Over de bouwheer heb ik geen zekerheid... Misschien is het wel de berkenbladrolkever (*Deporaus betulae*) die ook voorkomt op zwarte elsen en waarvan geweten is dat hij dergelijke constructies kan opzetten.

In de gang naar het schiereiland tel ik de waterjuffers, allemaal lantaarntjes. Ik kom gemakkelijk aan 25 met enkele paringswielen en tandems er bovenop. Een heidelibel is me te vlug af maar aan het schiereiland zelf wordt mijn geduld beloond met 2 mannetjes, een juveniel en een parend koppeltje gewone oeverlibel, een jagend mannetje grote keizerlibel boven het diepe gedeelte, en een massa schaatsenrijders tussen de rietstoppels.

't Is genoeg geweest voor vandaag... Of toch niet? Een tweede mannetje grote keizerlibel nabij de parking, hangende aan een rietstengel, is een mooie souvenir om mee naar huis te nemen.

22-07-06

Net als in een grootwarenhuis worden er bij elk bezoek aan de Kleiputten onnoemelijk veel producten aangeboden... Het merendeel ervan ontsnapt aan onze aandacht of zijn zaken die we zelfs helemaal niet

kennen. Gelukkig maar zijn er de wekelijkse steraanbiedingen die zichzelf zo nadrukkelijk presenteren dat we ze wel moeten opmerken.

Aan de bloemenstand zijn de publiekstrekkers dit weekend wilde peen, gewone berenklauw, jacobskruid, akker- en speerdistel, beginbloei van koninginnenkruid, een veldje vogelwikke en randen met gele composieten.

Het insectenaanbod (we halen 'amper' 29° vandaag) mag er ook zijn: Talrijkst aanwezig zijn de oranje zandoogjes (61), hele vrachten gamma-uiltjes, en op alle bloemschermen zijn van die geelbuikige kleine, bladwespjes-zonder-naam te vinden. Minder talrijk maar daarom niet minder opvallend

vind je daarop ook de terrasjeskommazwever (*Eupeodes corollae*), pendelzweefvlieg (*Helophilus pendulus*) en langlijf-sp (*Spaerophoria* sp).

Gelukkig maar zijn heel wat beestjes al van op meters afstand te herkennen zoals de dagpauwoog (9), bont zandoogje (4), gehakkelde aurelia (1), boomblauwtje (1), landkaartje (3), mannetje icarusblauwtje (1) maar voor het klein koolwitje (2), zwartspriet- (4), groot dikkopje (1) is een verrekijker toch een zeer nuttig instrument... En hé... Wat is dat daar? Een bruingekleurd blauwtje! Zwiep! Zwaai! 'K sla links-rechts,op-neer,... begot! Hoe is't toch mogelijk? Zó stuntelen! Weer mis... Was dat nu een icarusblauwtjevrouwtje of het zeldzamere bruin blauwtje? Ik ken niet zoveel van sprinkhanen maar ik zie er wel horden van voor mij uit hordenspringen. Die kortsprieten moeten, zo te horen, wel krassers zijn en die langsprieten met die rechte legboor zullen wel de vrouwtjes zuidelijk spitskopjes zijn.

Op door bladluizen geplaagd boerenwormkruid vind ik vier zevenstippelige lieveheersbeestjes (*Coccinella septempunctata*) en wat later zie ik ook nog zo'n geïmporteerd veelkleurig aziatisch lieveheersbeestje (*Harmonia axiridis*) landen op een rietstengel.

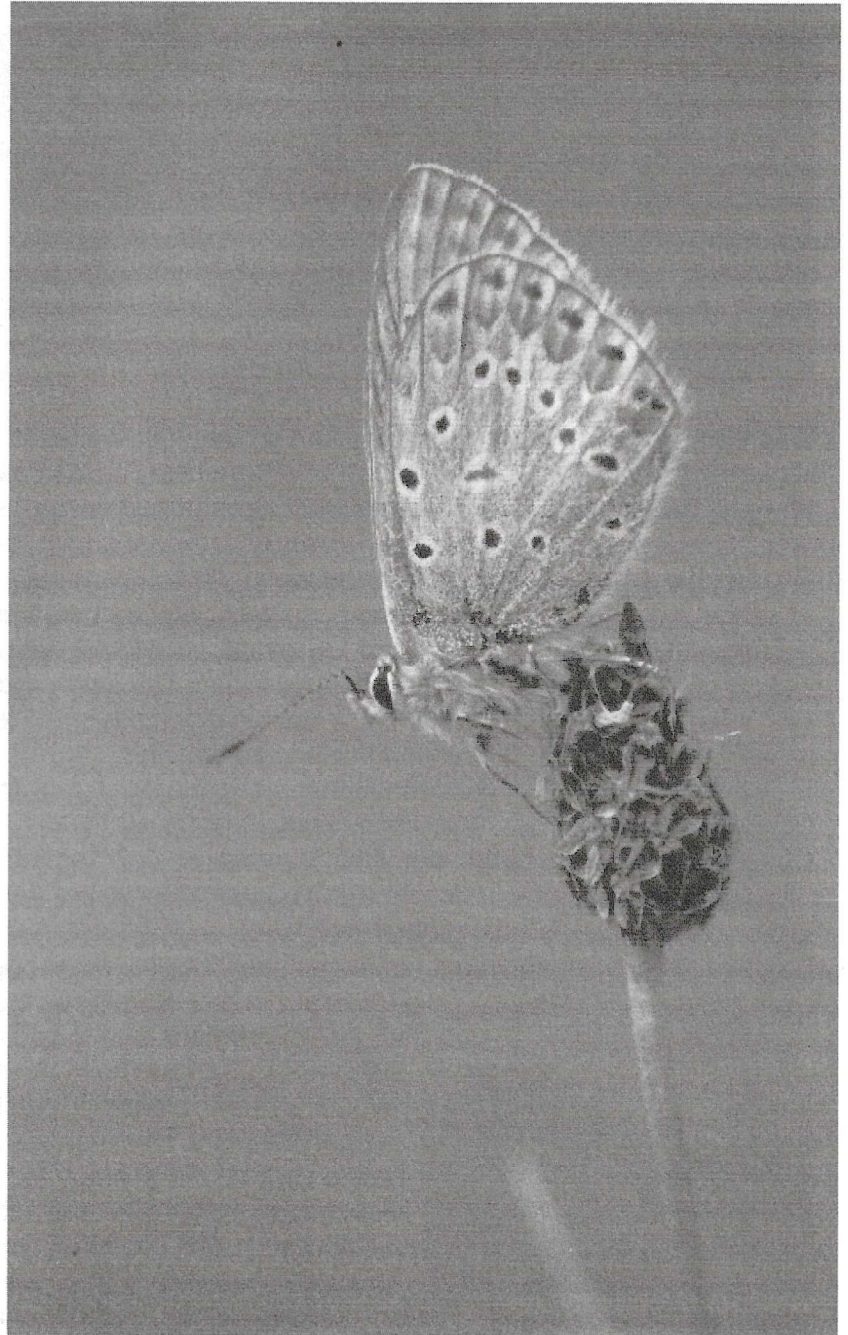
Ik wil je verder niet vervelen met soorten als stippelmot, groene keizersvlieg, kegelbijvliegen, randwantsen... Alleen dit David-Goliath-storietje nog: Ik tref op drie verschillende plaatsen een ingezwachtelde kloeke blinde bij aan die gestrikt werd in een klein webje. De pakjesmaker van dienst blijkt telkens een klein groen bruin gestreept spinnetje te zijn.

En de vogels? Ik herinner me levendig die overvliegende groene specht, de gezellig ronkende zomertortel, een vlucht meeuwen die hun lunch (vliegende mieren?) najagen en – opgelet nu! – op een afstand van zo'n 30 m zit hij me onbeschaamd met grote ronde ogen, zonder er ook maar éénmaal mee te knippen, stoutmoedig aan te staren. Puur van 't verschieten blijf ik pal staan en sta zo wel een halve minuut lang oog in oog met een ransuil ... Dan heeft 't spelletje blijkbaar lang genoeg geduurd en met geruisloze trage vleugelslag verdwijnt hij in de wilgen langs de waterkant.

Voor nieuwkomers bij de libellen moet ik aan 't schiereiland zijn: Twee mannetjes bloedrode heidelibel, vier exemplaren van het merk watersnuffel, één mannetje en één tandem kleine roodoogjuffer en één ik-was-niet-rap-genoeg glazenmaker.

Als happy end...nee.. eerder als pijnlijk slot: Als je wilt weten hoe een steek van een akkerhommel aanvoelt en hoelang dat je met de vervelende gevolgen ervan rondloopt dan mag je altijd me contacteren. Ik weet er alles over...

Jacques

Icarusblauwtje (foto Bert Willaert)